

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. 08/29590, 08/29585 en 08/29587 van
de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
2 september 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

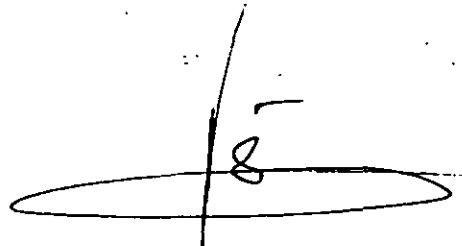
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

284-600.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0238883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)

AWB 08 / 29585 (beroep asiël)

AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontneming)

2

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M.L. Hoogendoorn, namens zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemeen wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker komt uit . Zijn ouders zijn omgekomen bij een bomaanslag in . Hij is naar die stad gereisd maar heeft hen niet kunnen vinden. Hij heeft, evenals zijn overleden vader, problemen gehad met en . Dat zijn rijke mensen met connecties met de politie. Verzoeker wilde niet voor hen werken in de bouw. Als hij weigerde dan werd hij geslagen door de mensen van en lieten zij de politie komen. De politie nam verzoeker dan mee naar het bureau, waar hij voor hen auto's moest wassen en schoenen poetsen. Op een dag is verzoeker gearresteerd nadat hij door is beschuldigd van diefstal. Verzoeker heeft vervolgens vijftien maanden in een gevangenis in gezeten. Anderhalve week voor zijn vertrek uit Pakistan, heeft verzoeker gehoord dat er nog drie zaken bij de rechtbank tegen hem lopen vanwege beschuldigingen van een drietal mensen dat verzoeker bij hen geld heeft geleend dat hij niet heeft terugbetaald. Volgens verzoeker zit achter de beschuldigingen. Van de mensen die bij hem wonen heeft hij kort voor zijn vertrek gehoord dat hij binnenkort een arrestatiebevel zou krijgen.
- 2.5 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asiëlrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asiëlrelaas heeft verweerder betrokken de omstandigheid dat verzoeker bij zijn aanvraag geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd die voor de beoordeling de aanvraag noodzakelijk zijn.
- 2.6 In beroep heeft verzoeker hiertegen, samengevat, het volgende aangevoerd. Aan verzoeker kan niet worden tegengeworpen dat hij bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd, omdat hij die zelf nimmer in handen heeft gehad. De documenten waren in handen van zijn reisagent en verzoeker heeft daarover nooit enige controle gehad. Verzoeker is slachtoffer van het zogenoemde 'bonded labour'. Deze vorm van slavernij is veel voorkomend in Pakistan en door de autoriteiten worden deze

0238883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 29585 (beroep asiel)
 AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontneming)

3

'werkgevers' niet vervolgd, ondanks dat slavernij wel bij de wet verboden is. Deze praktijken worden volgens verzoeker bevestigd in het rapport van Human Rights Watch "Contemporary forms of slavery in Pakistan" en het rapport van ILO "Promoting the Elimination of Bonded Labour in Pakistan". Uit het bestreden besluit blijkt niet dat deze algemeen bekende informatie is betrokken bij de beoordeling van zijn asielaanvraag, waardoor het besluit niet zorgvuldig is voorbereid. Tevens heeft verweerder de verklaringen van verzoeker beoordeeld met de Nederlandse gewoontes en cultuur als uitgangspunt en zonder enige kennis te nemen van de Pakistaanse gewoontes en het gebruik van bonded labour aldaar. Ook gezien die situatie is het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand gekomen.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.7 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.9 Verweerder heeft in C14/3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreek wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan*
- 2.10 Gelet op het voormelde toetsingskader, dient allereerst te worden beoordeeld of verweerder bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft mogen betrekken. De voorzieningenrechter beantwoordt die vraag bevestigend en overweegt daartoe het volgende.
- 2.11 Vast staat dat verzoeker bij zijn aanvraag en ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute geen reis- of identiteitspapieren heeft overgelegd. Verzoeker verklaring dat hij niet zelf, maar alleen zijn reisagent in het bezit is geweest van de documenten

0238883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)

AWB 08 / 29585 (beroep asiel)

AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontneming)

4

waarmee hij heeft gereisd (paspoort, vliegticket en instapkaart) is onvoldoende om aan te nemen dat verzoeker het niet overleggen van deze stukken niet is toe te rekenen. Op een asielzoeker rust een eigen verantwoordelijkheid in het aantonen van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Daarbij past niet dat de asielzoeker documenten of bescheiden die een en ander kunnen aantonen in handen laat van zijn reisagent, terwijl, zoals in het geval van verzoeker, uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij door die reisagent is gedwongen dat te doen. Nu verzoeker voorts niet heeft betwist verweerders standpunt dat hij omtrent zijn reisroute onvoldoende concrete en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd, heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hem het niet overleggen van reis- en identiteitspapieren niet is toe te rekenen.

- 2.12 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekers relaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongehoofwaardig is.
- 2.13 Verweerder heeft zijn voormelde standpunt gebaseerd op verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over respectievelijk de data en plaatsen waar hij tot zijn vertrek uit Pakistan heeft verbleven, zijn werkgevers, zijn arrestatie en gevangenschap en de beschuldigingen van het niet terugbetalen van geleend geld.
- 2.14 Verzoeker heeft tegenstrijdig verklaard inzake data en plaatsen waar hij voorafgaand aan zijn vertrek uit Pakistan heeft verbleven. Verzoeker heeft immers bij zijn eerste gehoor verklaard dat hij vanaf zijn geboorte in heeft gewoond en vier á vijf maanden geleden naar is vertrokken, waar hij bleef tot zijn vertrek uit Pakistan. Tijdens zijn nader gehoor heeft verzoeker daarentegen verklaard dat hij eerst een gevangenisstraf van vijftien maanden had moeten uitzitten en dat hij, toen hij weer vrijkwam, naar is gegaan. Daar bleef hij drie á vier dagen, waarna hij weer werd gevonden en ongeveer drie á vier maanden, tot een week voor zijn vertrek uit Pakistan voor zijn oude werkgevers heeft gewerkt. De reden die verzoeker voor deze tegenstrijdigheid in zijn verklaringen heeft aangevoerd, namelijk dat de vragen met betrekking tot zijn woonadres en de duur van zijn verblijf aldaar niet zijn gesteld op een wijze waarop voor hem duidelijk werd dat hij diende te vermelden in welke periodes hij wel of niet aanwezig was op dit adres, heeft verweerder onvoldoende kunnen vinden. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat de door verzoeker aangevoerde reden niet kan verklaren dat hij op het ene moment verklaart dat hij 4 á 5 maanden geleden van naar is verhuist, terwijl uit zijn latere verklaring - en zijn op blz. 4 van het eerste gehoor vermelde verklaring dat hij drie maanden geleden is vrijgekomen - naar voren komt dat verzoeker pas drie maanden geleden is vrijgekomen.
- 2.15 Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over zijn gestelde werkgevers. Zo heeft verweerder verzoeker kunnen tegenwerpen dat hij, ondanks verzoekers verklaring dat hij vijftien jaar voor en werkzaam is geweest en sedert de dood van zijn ouders in een woning van in heeft verbleven en daar in zijn privé-omgeving heeft verkeerd, niet heeft kunnen medelen waar zijn werkgevers precies wonen, wat hun leeftijd en gezinssituatie is en welke hoge positie zij in de Pakistaanse politie bekleden. Verzoekers stelling in beroep dat hij van een ander niet op de hoogte is, omdat in zijn cultuur niet wordt gesproken over adressen en straatnamen en huisnummers en hij bovendien nooit een opleiding heeft genoten, is onvoldoende grond voor het oordeel dat verweerder verzoekers verklaringen over zijn

0238883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)

AWB 08 / 29585 (beroep asiel)

AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontneming)

5

werkgevers niet vaag heeft mogen achten. Daarbij weegt de voorzieningenrechter mee dat verzoeker zijn stelling over de culturele gebruiken in Pakistan niet heeft onderbouwd en, zo blijkt uit het verslag van het eerste gehoor, wel de straatnaam en het huisnummer van het huis van zijn ouders in heeft genoemd. Daarbij weegt de voorzieningenrechter voorts mee, dat van verzoeker, ondanks zijn gesteld gebrek aan opleiding, verwacht mocht worden dat hij kennis heeft van eenvoudige zaken als de woonplaats, de leeftijd, gezinssituatie positie in de Pakistaanse politiek.

- 2.16 Hetgeen hierboven is overwogen heeft betrekking op essentiële onderdelen van verzoekers asielrelaas en heeft reeds het oordeel tot gevolg dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en derhalve ongeloofwaardig is. De overige verklaringen van verzoeker die verweerder heeft betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas, behoeven geen bespreking meer. Dat verweerder bij zijn oordeelsvorming niet, althans niet kenbaar, heeft betrokken hetgeen bekend is over het bestaan van bonded labour in Pakistan, kan niet leiden tot een ander oordeel. Dat het relaas van verzoeker lijkt te passen bij hetgeen blijkens de door verzoeker overgelegde informatie in zijn algemeenheid bekend is over bonded labour in Pakistan en verweerder die informatie niet (kenbaar) bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker heeft betrokken, betekent niet dat verweerder het bestreden besluit onzorgvuldig heeft voorbereid en niet deugdelijk heeft gemotiveerd. Het is aan verzoeker om, los van de algemeen bekende informatie over zijn land van herkomst, zijn aanvraag zo veel als nodig met documenten te staven en een geloofwaardig asielrelaas naar voren te brengen. Nu verzoeker, zoals eerder overwogen, toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en zijn verklaringen tegenstrijdigheden en vaagheden bevatten, heeft verweerder dat relaas ongeloofwaardig kunnen achten.
- 2.17 Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond vormen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.18 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.19 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.21 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

0238883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 29585 (beroep asiel)
 AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontneming)

6

2.22 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.23 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.24 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.25 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

2.26 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter.

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door L.M. Kos, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 2 september 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

Afschrift verzonden op : 02 SEP. 2008

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van

0230883702

Zaaknummers: AWB08 / 29587 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29585 (beroep asiel)
AWB 08 / 29590 (beroep vrijheidsontnemning)

7

State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Verzorgend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN-DE HOOP

Advocaat en procureur,
Mw. mr J. van Veelen-de Hoop
Mw. mr E. de Gaus

Bentinklaan 23
3039 KG Rotterdam
Tel.: 010 - 4768496
Fax.:010 - 2763921

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per Fax nr. 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKORIEN	
09 SEP 2008	
ZAAK NR.	J3 6850
AAN.	
BEHANDELD: DD: Rh	PAR:

Rotterdam, 9 september 2008

Inzake : _ / STAAT
Onze ref. : Hoger beroepschrift
Dossier nr. : A087635M
Uw kenmerk : AWB-nummer: 08 / 29585
IND nummer : 0808.11.1136

Totaal aantal pagina's, inclusief deze voorpagina: 13

Mededeling:

Bijgaand zend ik u in boven vermelde zaak een hoger beroepschrift ter behandeling.

In afwachting van uw berichten, teken ik,

Hoogachtend

Mw. mr. J. van Veelen-de Hoop

Dit faxbericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde(n).
Indien dit faxbericht abusievelijk door u is ontvangen, wilt u ons dan bellen, telefoon-
nummer 010 - 476 8 496.
Onderhavig bericht kan vertrouwelijke informatie bevatten en wordt beschermd door een
beroepsgeheim. In verband hiermede verzoeken wij u in dat geval het faxbericht te vernietigen,
de inhoud ervan niet te gebruiken en niet onder derden te verspreiden.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgekeerd.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN – DE HOOP**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 SEP 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam :
Voornamen :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Pakistaans
Verblijfplaats :
Uitspraak waarvan :
Hoger beroep : 2 september 2008
Kenmerk : 0808.11.1136
CRV -nummer :
AWB-nummer : 08 / 29585

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. van Veelen-de Hoop, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1);

Appellant heeft op 15 augustus 2008 beroep ingesteld tegen de beschikking van 15 augustus 2008. Bij uitspraak van 2 september 2008, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).
Appellant is het niet eens met deze uitspraak en stelt hiertegen hoger beroep in.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1

Appellant meent dat de Rechtbank ten onrechte in rechtsoverwegingen 2.14, 2.15 en 2.16 overweegt dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en derhalve ongeloofwaardig is. Appellant meent dat de Rechtbank evenals verweerder de verklaringen van eiser heeft beoordeeld met de Nederlandse cultuur en gewoontes als uitgangspunt en zonder enige kennis te nemen van de Pakistaanse gewoonte en het gebruik van 'bonded labour' aldaar. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskend dat verweerder heeft nagelaten bij de voorbereidingen van het besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen dient te vergaren. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskend dat verweerder gehandeld heeft in strijd met artikel 3:2 Awb. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de Rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.17, 2.18. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Appellant is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grief wegens het in strijd zijn met het zorgvuldigheid- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling, de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN – DE HOOP**REDENEN WAAROM**

Appellant u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, d.d. 2 september 2008 te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 9 september 2008

Advocaat/gemachtigde

mr J. van Veelen-de Hoop